

vel det retlige forbehold som forsvarsforbeholdet, så mener vi, det er skadeligt for Danmark at stå uden for indflydelse. Det er skadeligt for Danmark at være udenfor på områder, hvor det ville gavne os at være med til at etablere et fælles regelsæt.

Vi synes, det er voldsomt problematisk som NATO-land, at vi den ene dag kan sidde sammen med de øvrige NATO-partnere og bede EU om at løse en opgave for os, og at Danmark så er det eneste land, der sådan set må trække troppeperne tilbage og i stedet for lade canadere og nordmænd og andre gå ind og løse den danske del af opgaven på grund af vores forbehold. Det synes vi er skammeligt og ærgerligt, og vi mener, at Danmark skal være med til at påtage sig sin del af ansvaret.

Så jeg kan bekræfte, at vi vil arbejde for, at forbeholdene bliver afskaffet. Men det kræver naturligvis, at vi politisk er i stand til at overbevise befolkningen om, at det er det rigtige at gøre, og at vi kan vinde en folkeafstemning.

Hvornår en sådan kan udskrives, jamen det må vi så se. Det må tiden vise. Men vi vil aktivt gå ind og argumentere for, at forbeholdene skal væk.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu forstod jeg, at fru Lene Espersen er interesseret i at diskutere landbrugsordninger. Det kan vi også godt på et eller andet tidspunkt. Men det, jeg faktisk spurgte om, var sammenhængen i fortolkningen af det forslag til vedtagelse, som ligger på bordet vedrørende punktet om asylpolitikken, og Tamperekonklusionen.

Nu forstår jeg så, at Det Konservative Folkeparti ligesom Venstre er indstillet på, at der skal være en folkeafstemning om ophævelse af den retlige undtagelse. Det bekræftede fru Lene Espersen.

Fru Lene Espersen sagde også i et tidligere indlæg, at Det Konservative Folkeparti vil stemme for, at Danmark bruger undtagelsen, hvis det f.eks. handler om bedre regler om familiesammenføring eller appelret for asylansøgere. Så forbeholdt fru Lene Espersen sig ret til at ville stemme imod de pågældende direktiver. Det vil altså sige at bruge undtagelsen.

Det er blot for, at det kan stå helt klart, hvad det er, der ligger i De Konservatives og Venstres politik på det her område. Man vil først bruge undtagelsen til at forhindre bedre regler om familiesammenføringer, og derefter vil man gå

til befolkningen for at foreslå, at undtagelsen bliver ophævet, så de regler alligevel kommer til at gælde i Danmark.

Jeg synes da, det er vigtigt at få frem og få belyst, hvad det er, der er sammenhængen i V's og K's politik.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men det er jo fint, hvis debatten kan bruges til, at vi får skabt noget større klarhed over, hvad de forskellige partiers holdning er, også omkring det retlige forbehold.

Derfor bliver jeg på baggrund af den seneste besvarelse om, at De Konservative i modsætning til Dansk Folkeparti er tilhængere af at ophæve forbeholdet på det område, nødt til at spørge fru Lene Espersen, om det er udtryk for, at det, den konservative leder, hr. Bendt Bendtsen, udtalte til Ritzau den 8. februar, er trukket tilbage.

Her siger hr. Bendt Bendtsen, at hans fremtidige stillingtagen til forbeholdet afhænger af, hvilken vej EU's fællespolitik tager, og så siger han: »Hvis de lige pludselig laver noget, der ser fuldstændig vanvittigt ud, så er det en vurdering på det tidspunkt.«

Og senere på spørgsmålet, om han kan gå ind for at bevare det danske forbehold, svarer han: »Ja, hvis der bliver lavet noget, som er os dybt imod på dette her område, så vil jeg da ikke afvise, at så vil det betyde, at min stillingtagen er anderledes til en ændring i den sidste ende.«

Det er jo en helt anderledes indgangsvinkel til diskussionen om forbeholdet end den meget skråsikre holdning, fru Lene Espersen gav udtryk for i Jyllands-Posten i går og også under debatten her i dag, nemlig at forbeholdet er meget, meget skadeligt for Danmark og skal væk ved førstgivne lejlighed.

Derfor er det, at jeg gerne, også i forhold til de her udtalelser fra hr. Bendt Bendtsen, vil vide, om det har noget på sig, eller om det er fru Lene Espersens udtalelser her i dag, vi skal tage for gode varer i forhold til De Konservatives politik.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil spørge fru Lene Espersen, om hun ikke er enig i, at det faktisk er det svenske formandskabs program og dets hovedprioritet om udvikelse, beskæftigelse og miljø og enkeltpolitik på en række andre områder, som vi faktisk diskuterer i dag.